

Skogstomten

saga på vers

ritad och berättad

af

NANNA BENDIXSON
f Söhlman.

WAHLSTRÖM & WIDSTRAND
STOCKHOLM.

PRIS 3 KR.

C. A. CARLSSON'S UTSKÄR. ÅRS.

Skogstomten

Een skata glaf och munter satt gungande på gren;
Inunder satt Lise och Nils uppå en sten.

Den skatan var far svilig, hon prutade i ett
Och roade end barnen på allt uppåtliggigt sätt.

Då pressar det i axlarna och se, där visar sig
En liten gräklädd gubbe, så högst beynnerlig.

Jas, klädd i grint var mannen, knott nösen den var röd.
Och barnen tänkte: "Tomten — då är det ingen sild!"

Vär honom Nils och Liss om klagade sin sorg,
Och mounten hörde så välvligt: "Kom följ mig till min borg".

En gren han hoppde undan och se där fanns en dörr.
Men Nils och Liss sade: "Att vi ej sett den förr".

Mos hemma undtidan var sorg och ångslan stor,
Mos undrat och mun sör, och ut på sjön man roe.

Och pappa giv och röpar,— men mamma ser i brunn,
Och det gör också Hektor, små barnens välla hund.

Och gisen och kaninen, ja alla hundjer smi,
De sätta ejher barnen i hvarje liten vrl.

Som Nils var rysligt sinnig och Lisa ganskä trött,
Så trillade snart båda i sine singar åfet.

Där sågo de i drömmen sitt ålvantyr igen,
Orli flöst och slet de sågo sin käre tomtevän.